

ИСТОК ПРАВОСЛАВНИ

ПОСЛАНИЦА РПЦЗ О МАСОНСТВУ

ОКРУЖНА ПОСЛАНИЦА САБОРА РУСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У ИНОСТРАНСТВУ
СВИМ ВЕРНИМ ЧЕДИМА РУСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
ЦРКВЕ КОЈА СУ У РАСЕЈАЊУ

"Љубљени, не верујте свакоме духу, него испитујте духове јесу ли од Бога; јер многи су лажни пророци изишли у свет" (1.Јн 4:1).

- Ако су и на једно време примењиве ове свештене речи љубљеног ученика Христовог и тајновидца Јована, онда је то више од свега ово наше време.

Наше метежно време је веома сиромашно пророцима, али је веома богато лажепророцима. Свет је осиромашео "Духом Божијим", али је врло богат "духом заблуде".

"Стара змија, која је ђаво и сатана" (Отк 20:2), посадила је у срцима људи мноштво свакојаким лажеучења, јереси и секти, којим vara слабе у вери и неискусне у познавању Царства Божијег, одвраћајући их од вере у Бога, у Цркву Христову, у бесмртност душе, у загробни живот, у будућу плату на суду Божијем.

Једно од најштетнијих и уистину сатанских лажеучења у историји човечанства јесте управо масонство. О њему и имамо намеру да по својој архипастирској дужности беседимо православном руском свету.

Масонство је тајна међународна, светска, револуционарна организација борбе против Бога, против хришћанства, против Цркве, против националне државности, а поготово хришћанске државности.

У тој међународној организацији по снази утицаја и значају прво место припада јеврејском народу, коме је богоборство својствено још од дана распећа Христа Спаситеља. Јудаизам је историјски повезан са масонством најтеснијим спома у својој огорченој борби са хришћанством и у месијанским тежњама за владањем светом.

Масонство је непомирљиви непријатељ хришћанства. Оно за свој циљ поставља рушење Цркве, рат са свим религијама, уздрмавање темеља националне хришћанске државности и организовање револуција по читавом свету. Чувени масон Волтер је некада рекао: "Погазимо неваљалицу!", то јест религију. Та знаменита фраза налази свој одјек у масонским круговима и до дан данас. 1881. је белгијски масон Флери писао: "Доле распети! Ти који ево већ 18 векова држиш свет под својим јармом! Твоје царство се завршило! Није потребан Бог!"[1]

"Наш циљ није то да установимо индивидуализам, већ то да збришемо хришћанство са лица земље", говорила је те исте године утемељитељка Теозофског друштва Блавацка.[2]

"Атеиста је једна од најславнијих титула човечанства, одликовање светских јунака... мученика... спаситеља света. Никаква филозофија, никакво богословље није донело свету ништа достојно у поређењу са благовешћу атеизма... Част и слава тим истуреним борцима за напредак, тој почасној претходници војске слободе. Част и слава ономе ко је у својој бризи за човека заборавио Бога", каже теозофка Ана Безант.[3]

Угледни масон 33. високог степена изјавио је 1912. године: "Ви осећате неопходност да једном за свагда свршимо са Црквом, са свим Црквама". "Док то не постигнемо, ми нећемо моћи радити продуктивно, нити саградити било шта трајно."[4]

1913. је масон Сикар де Клозол говорио: "Има један мир који ми не можемо склопити, једно разоружање на које не можемо пристати, има један рат који морамо неуморно да продужавамо до победе или до смрти, то је рат против вечних непријатеља масонства и републике, непријатеља разума, науке и људске праведности, а ти непријатељи су све догме, све Цркве".[5]

Нешто касније, на општем Конвенту орили су се овакви говори: "Разрушимо тај симбол ужаса и гнусобе, то огњиште светског злочинства и обновимо вечну борбу. Погазимо неваљалицу."[6] "Водићемо борбу са свим религијама, пошто су оне прави непријатељи човечанства."[7]

Белгијски масон Кок је на међународном масонском Конгресу у Паризу изјавио: "Оно што је неопходно да срушимо јесу религија, догме"[8], и даље: "Путем пропаганде, па и путем административних уредби постигнемо то да можемо погазити религију."[9]

Шпански масон-револуционар Франциско Фереро у свом катихизису за световне школе пише: "Бог је тек детињи појам, изазван осећањем страха".[10] "Недовољно је тек сузбити утицај свештенства и лишити Цркву ауторитета... - Неопходно је разрушити саму религију", одлучује масонски Конгрес 1900. године.[11] "Борба не на живот, већ на смрт", изјавио је на том Конгресу белгијски велики мајстор. Знаковите су следеће речи масонских делатника: "Подсетимо да су хришћанство и масонство потпуно непомирљиви, и то толико да приклонити се једноме значи прекинути са другим. У томе случају дужност масона је само једна - треба смело сићи у борбену арену и тући се".[12] "Радићемо, испредаћемо спретним и

опрезним рукама тај мртвачки покров који ће једног прекрасног дана прекрити све религије, и тада ћемо у целом свету потпомоћи рушење клерикализма и сујеверја које од њега произилази", каже члан Конвента Велике Ложе Француске.[13] Могло би се навести још безброј сличних изјава, будући да ниједан масонски скуп не пролази без испада против религије.

Треба приметити да масонство у својим обредима, посвећењима и симболици има изразито богохулни карактер. Тако је на пример ложа 18. степена (Розенкројцерска) украшена сликом Голготе. На крсту је насликана ружа изнад које је стављен тајанствени јеврејски натпис I.N.R.I.[14] Заседање ложе почиње онога трена када се поцепа на двоје црквена завеса. Церемонија се завршава богохулном изјавом - масони се изјашњавају као служитељи сатане: "Ми масони" - каже велики мајстор Бруклинске ложе Лесинг - "припадамо Луциферовом роду. Троугао место крста. Ложа уместо Цркве."[15] Наравно, постојање таквих богохулних обреда масони прикривају, али се они свеједно обављају у врховима неких масонских ложа.[16]

Ако на првом месту стоји борба са религијом, онда друго место неоспорно заузима борба са хришћанском државношћу која је историјски утељешена у монархијском уређењу.

Масони ово често поричу, позивајући се на посебне одредбе устава које забрањују сваку расправу поводом дејства грађанских власти и свако масонско умешавање у борбу политичких странака,[17] али, као и много шта друго, те одредбе устава масонских ложа служе једино томе да се лакше заваравaju необавештени људи. Тако на своме заседању од 12. априла 1884. године Велика Ложа Француске одлучује: "Због бескорисности се укида тачка устава по којој се Велика Ложа одриче од разматрања политичких питања"[18], али у званичном билтену Великог Истока Француске за 1886. годину може се прочитати: "Неко време је постајало не толико правило, колико обична формалност да се изјављује да се масонство не бави ни питањима религије ни политиком. Под притиском полицијских прописа били смо принуђени да прикривамо оно што је наш једини задатак."[19] Без обзира на то, у званичним статутима одредба устава која забрањује умешавање у политику, остављена је. Из тога се може видети колико се може веровати званичним правилима масонских ложа. Цео низ ауторитативних историчара сведочи да је у револуцијама XVIII, XIX, као и нашег века, масонство узимало најживљег учешћа и имало веома велики утицај.

Масонска издања и до дан данас то потврђују, па се чак тиме и поносе. Пуно пута су они наглашавали да је револуционарска девиза "Слобода, једнакост, братство" одвајкада била девиза масонства. Масон и кабалист Папис тврди да су "револуције примена устава масонских ложа на друштво".[20] Руску револуцију 1905. године један масонски часопис поздравио је речима: "Сви републиканци, а поготово масони, морају да изразе натоплије жеље за што скорији тријумф руске револуције."[21] Али, то је било у прошлости. А, шта масони говоре у садашњости? 1923. године на једном од скупова ложе града Анжеа било је речено: "Масонство, које је одиграло водећу улогу 1789. године, мора бити спремно да истакне кадрове за револуцију која је увек могућа."[22]

"Браћо," може се прочитати у другом броју истога званичног билтена, "дозволите ми да изразим још и наду у то да ће масонство, које је задужило историју националним револуцијама, успети да направи и крупнију револуцију - интернационалну."[23]

Треба приметити да масонски делатници увек поистовећују безбожну републику и социјализам, не либећи се чак ни савеза са комунистима, иако се сакривају иза девизе "Слободе, једнакости, братства". Председник Великог Истока Дезмон даје овакво одређење републике: "За мене република значи: 'антиклерикализам', антимилитаризам, социјализам."[24] "Ми ћемо победити искључиво захваљујући савезу левичара, чија главна ћелија ће бити ложа" - каже се у извештају поменутог Конвента; "ми морамо да окупимо све републиканце и да чак и у савезу са комунистима израдимо програм."[25]

На тај начин масони сами потврђују своју везу са комунистима и са рушиоцима наше Домовине. Под знаком масонске звезде делују све тамне силе које руше националне хришћанске државе. Масонска рука је учествовала и у разрушењу Русије. Сва начела, сви методи које бољшевици употребљавају за рушење Русије веома су блиски масонским. 15-огодишње посматрање рушења наше Домовине белодано је свом свету показало како ученици до у танчине опонашају своје учитеље и како су поробљивачи руског народа верни програму масонских ложа по питању борбе против Бога, против Цркве, против хришћанског морала, против породице, против хришћанске државе, против хришћанске културе и против свега онога што је створило и узвисило нашу Домовину.

Не можемо а да не приметимо и то да наш тешки црквени раскол има за свој праизвор то исто развраћујуће масонство са својим различитим организацијама и делатницима који су проникли у црквено-парохијске установе у циљу растројавања и растурања црквеног живота. Навукавши тогу ревнитеља православља и хришћанског просвећења, они уз помоћ такве лукавштине и лицемерства, посредством новца и штампе варају лаковерне и необавештене људе, заражавају их отровом модернизма и одвлаче их од истините Христове Цркве. Руска емиграција је јако затрована масонством.

Руски масони обично настоје да се оgrade од светског масонства, тврдећи да руске ложе тобоже немају ништа заједничко са ложама других земаља. Међутим, такве изјаве не одговарају истини. Масонство има тачно одређену организацију. Поједине масонске ложе на челу са својим председником укључене су у федерацију у чијем вођству се налази управни орган или савет. Сваке године средишњи орган сазива заједнички скуп из представника свих ложа дате федерације, при чему те представнике бирају ложе истовремено са другим дужносницима. Стога ниједан масон не може да не зна којој федерацији припада његова ложа. Руске ложе су распоређене по многим земљама и носе својствене називе: Астреја, Северна Светлост, Јупитер, Хермес, итд. ниједан руски масон не може тврдити да нема ништа заједничко са безбожним масонством других земаља.

1923. године угледни руски масон Кузмин-Каравајев изјавио је на Конвенту велике Ложе Француске: "Ми, руске избеглице, смо сви ваши ученици; ми учимо како да постанемо добри масони да бисмо били у могућности да спроведемо у живот масонску девизу 'Слобода, једнакост, братство'." [26]

Тврдња да руско масонство у иностранству наступа као нека засебна и независна организација, садржи неистину.

Масонство је јединствено без обзира на неку разлику у обредима, па и на неку нестварну, или тачније тобожњу различитост. Веома често се може чути мишљење да наводно постоји "добро" масонство и "лоше" масонство, но у говорима и списима угледних масона стално се сусрећу указивања на јединство светског масонства, и поред привидних различитости. (У основ свих масонских статута улази такозвана Андерсонова Конституција.) Брат Колсон пише у "Општим масонским анализима": "У нашим редовима (тј. у ложама) нема странаца. Браћа свих народности су код куће у свим ложама." [27] Брат Рагон, општепризнати масонски ауторитет, износи

следеће: "Основно својство масонства јесте интернационалност. Масонство је јединствено, и сваки обред или народ који одступа од тога начела залутао је и скренуо са масонског пута... Ми право масонство не схватамо као неко које би се могло називати енглеским, шкотским, америчким, и томе слично. Постоји ли онда енглеска, шкотска или француска математика? Не, постоји само математика, а самим тим постоји само масонство. Неке особености у обредима, церемонијама и начинима пријема су недовољне да би национализовале масонство насупрот његовој опредељености на интернационалност." [28] Масонство је јединствено и различитост између разних обреда је само тобожња, за ширу публику. Припадност дотичног "брата" једном обреду нипошто га не искључује из другог, бајаги противног му обреда. Сваки масон вишег степена поседује и прва три степена и у својству мајстора наступа као пуноправни члан ма које ложе на земљиној кутли. Сваки масон, ма којој федерацији да припада, дужан је због тога да носи пуну одговорност за ту противхришћанску и противдржавну делатност коју води јединствени светски масонски ред, а онај који се скрива од те одговорности иза народних или обредних етикета, или обмањује сам себе, или свесно допушта неистину.

Указавши на штетно деловање масонства не можемо а да не споменемо и толико погубна учења и организације које су му сродне, које се са њим налазе у тесној вези и зависе од њега, као што су: теозофија, антропозофија, "Хришћанска наука [Christian Science]" и YMCA [Young Men's Christian Association].

На нашу дубоку жалост, та друштва су широко распрострањена међу нашим исељеништвом. Стога ми сматрамо својом дужношћу да упозоримо нашу руску паству на тако опасна учења и организације, те позивамо сва наша духовна чеда да немају са њима никаквог додира.

Узимајући у обзир све горе изложено, Свештени Сабор је одлучио: Осуђује се масонство, као учење и организација непријатељска хришћанству и револуционарна, усмерена на рушење основа националне државности. Осуђују се такође и сва учења и организације сродне масонству: теозофија, антропозофија, "Хришћанска наука" и YMCA. Налаже се Епархијским Преосвештаним Владикама и Начелницима мисија да своје подручном свештенству предају упутства неопходна за борбу против наведених штетних учења и организација и за опомињање православне руске пастве против одушевљавања њима и против учествовања

у њиховој штетној делатности, посредством духовне проповеди, ванбогослужбених беседа, штампе, предавања о Закону Божијем у школским установама, а нарочито путем исповести.

Ставља се у дужност црквених пастира да оне који приступају исповести питају нису ли они у масонским организацијама и не деле ли та учења, те ако се покаже да јесу или да деле, онда таквима да објасне да је учествовање у наведеним организацијама неспојиво са звањем хришћанина - члана Христове Цркве, да су они дужни или да се коначно одрекну масонства и њему сродних учења, или да се, ако то не буду испунили, неће удостојити Светог Причешћа, те да ће при даљој непокајаности бити одлучивани од Свете Цркве.

Предавши вам наша Архипастирска упутства у вези непријатеља Божијих и непријатеља нашега спасења, желимо да вас подсетимо на Апостолске позиве: "Љубљени, старајући се на сваки начин да вам пишем о општем спасењу, имадох потребу да вам пишем позивајући да се борите за веру једанпут предану светима... изграђујући себе... у љубави Божијој, очекујући милост Господа нашег Исуса Христа за живот вечни." (Јд 3,20,21)

"Све што је рођено од Бога побеђује свет, и ово је победа која победи свет - вера наша. Ко је тај који побеђује свет до онај који верује да Исус јесте Син Божији... Знамо да смо од Бога и да свет сав у злу лежи. А знамо да је Син Божији дошао и дао нам разум да познамо истинитога Бога и да будемо у истинитом Сину Његовом Исусу Христу. Он је истинити Бог и живот вечни." (1.Јн 5:4-5,19-20)

Председник Архиепископског Сабора
Руске Православне Цркве у иностранству
† Митрополит АНТОНИЈЕ

15/28. августа 1932. године.
Дан Успења Божије Мајке.
Сремски Карловци. Југославија.

ДОДАТАК

Руска Загранична Црква је на свом Сабору 1938. не само потврдила противмасонску одлуку из 1932. године, него је и након разматрања

посебног излагања А.И.Лодиженског поименичним гласањем прихватила његову предложену резолуцију која осуђује масонство:
Резолуција по излагању А.И.Лодиженског по питању осуде масонства

"Сабор Руске Православне Цркве у иностранству, са учешћем представника клира и мирјана на свом заседању 10/23. августа 1938. године, имајући у виду решења Архијерејског Сабора 1932. године који је изрекао осуду франмасонства као противхришћанске заједнице, са жаљењем установљава да је и поред такве јавне осуде од стране више црквене власти противхришћанске суштине франмасонства, један број Руса који себе сматрају православнима продужио чланство или наново ступио у то тајно друштво, а такође узимајући у обзир да је веза светског масонства са борбеним безбожним покретом који је поробио Русију, истоветним са III интернационалом, неоспорна, одлучује: Сви који себе називају православним Русима, а који су чланови противхришћанске и Светој Русији непријатељске заједнице франмасона, ако ли они на тајни исповести не принесу утврђено покајање за своју заблуду, сматраће се избаченим из крила Свете Православне Цркве са свим последицама које из тога произилазе.

НАПОМЕНЕ:

"Raison et Religion", Брисел, 1881, стр. 170.

Pall-Mall Gazette, 26. април. 1881.

The Gospel of Atheism, Лондон, 1882. 7, 2.

Службени извештај Конвента Великог Истока Француске, 1912. г. стр. 270.

Исто, 1913, стр. 393.

Исто, 1922, стр. 102.

Исто, , стр. 198.

Исто, стр. 840.

Revue Internationale des Societes Secretes, бр. 33, 1931, стр. 839.

Исто, стр. 774, бр. 30, 1931 г.

Congress Maçon. Internationale de Paris, 1900, стр. 102.

Часопис "Акация", новембар 1930. године, стр. 145.

Compte-rendu du Convent de la G. L. F., X. 1922, стр. 128.

Ragon, Cours philosophique et interpretatif, les imitations anciennes et modernes, 1841, стр. 318, 319 и 334.

Bauhutte, 1890, 119.

Revue Internationale des Societes Secretes, бр. 5, 1. мај 1929.

Constitution du Grand Orient de France 1901, стр. 12.

Bulletin Officiel de la Grande Loge de France, M. VII, стр. 35, 1884.

Исто, стр. 545.

Papus, Martinisme et Franc-Maçonnerie, стр. 65.

Acacia, бр. 28, 1905.

Bulletin Officiel de la Grande Loge de France, X. 1923, стр. 28.

Исто, стр. 236, 1922.

Извештај Конвента Велике Ложе Француске, 1899. г.

Извештај Конвента, 1922 г., стр. 236.

Службени извештај, стр. 120.

Annales Maçoniques Universelles, V. 1930, стр. 110.

Ragon. Orthodoxie Maçonique, XXIII, стр. 353.

<http://www.svetosavlje.org/biblioteka/Izazovi/masonstvo.htm>

